

נכרית *זר"מ סבר בפאה נכרית איירי דזודהמא לא נידא ליה : מתני' *האיש מדיר את בנו

והאיש לזרוק דם שלא
לשמן וחזיר בשר
סבילה . דתנן כל
החובטים שנוכח שלא
לשמן כשרים אלא שלא
על לשמן וכו' ולא דוקא
שלא לשמן ח"ה אי'
בשרמא (סיר) גמי' דאין
סתמן עשירים לשמן אחר
שדבר זה בעלה : כבשי
עדרת שסתמן שלא
לשמן . שלא לשם שלמי
עדרת : או שסתמן
לפי' וכן או לאיר
זמן . לפני עדרת או
לשמן עדרת .

ואכור אלמא [מוסר] לזרוק הדם
שלא לשמן וח"ה אלמא לא מיימי
מתני' (לעיל דף כד.) עולם תקרב
עולה ושלמים יקרבו לשלמים וי"ל
דלא דמי דהתם בשעת שחיטה היפר
לה ובין בזריקה ובין בשחיטה עומד
שלא לשמן אבל הכא דבשעת שחיטה
היה עומד לשמן ועתה בשעת זריקה
עומד שלא לשמן לא מתכשר שלא
לשמן ב' וי"ל דלהך כבשי עלרת נמי

מגלחת : ות"ק אמר לך אפשר יבפאה
נכרית *זר"מ סבר בפאה נכרית איירי דזודהמא
לא נידא ליה : מתני' *האיש מדיר את בנו
בנזיר *ואין האשה מדרת את בנה בנזיר כיצד
גילתה או שגילתה קרבוו מיתה או שמתו
קרבוו היתה לו בהמה מופרשת החמאת
חצות והעולה תקרב עולה (6) ושלמים יקרבו
שלמים ונאכלין ליום אחר ואינן מעונין לתת
היו לו מעות סתמין יפלו לגדבה מעות

וכדלמרון: אבל בתגלחת טומאה.
אע"פ שזרק עליה אחד מן הדמים
יפר. ר"מ אומר אפי' בתגלחת טהרה
כו': ות"ק אמר לך. משום תגלחת
לא אפשר להפר דלא הוא עליה
מנוולת משום תגלחת דאפשר לה
צפאה נכרית ומיחזיא כאינה מגלחת:
ור' מאיר סבר בפאה נכרית איירי
דזודהמא. דאית לה לא מחא ליה
ולכן יכול להפר לה לפי שיכול לומר
א' אחרי גילתה מנוולת:

[ס"א גרסי' ורבי וק
עמון עין ס"א גרסי ס'
לעיל דף כד: (טוסי' כג.)

הגהות סדר"ב
-רנשבורג
[א] תנ"י ל"ס כבשי
וכי' סבש' בלכילס דתי .
קינח דתי נחמק וריב
ואי : ב' בא"ד לא
מתכשר שלא לשמן וי"ל .